

at Rigsdagen skulde hjælpe Landbruget i saa Henseende. Der var Flere — blandt Andre, kan jeg sige, ogsaa jeg — der langt fra vare tilfredse med det Lovforslag, der kom fra det høie Ministerium. Jeg havde ønsket, at det havde været langt mere radikalt og var gaaet et længere Skridt frem, end slet er. Men alligevel vare de Fleste dog, den Gang det fremkom, enige om, at en Del af det kunde være benyttet, og at Landbruget i mange Henseender kunde være ret vel stillet med det. Men Ingen havde vistnok ventet, at Folkethinget skulde forandre Regjeringens Forslag saaledes, at der i Grunden slet ikke mere er Tale om nogen Beskyttelse for Landbruget, idet det foreliggende Forslag ene har taget Konsumenternes Interesse til Følge. Man havde dog i alt Fald ventet, at der havde været nogle Bestemmelser deri til Gavn for Landbruget, men saaledes som Forslaget nu foreligger, maa jeg erklære det for at være ganske ubrugeligt. De to Paragrafer i det oprindelige Forslag, §§ 6 og 7, som angaar Blanding og Farven, ere i Grunden helt og holdent udslættede. I Fremtiden kunne Kunstsmørfabrikanterne blande lige saa meget Fløde og Smør, som de ville, ind i Kunstsmørret; og give det den Farve, som nu efterhaanden er bleven Smørrets virkelige Farve thi det er fuldkomment rigtigt, naar man har sagt, at Farven er Smørrets Varemærke. Al Beskyttelse for Landbruget er derimod taget bort fra Loven; uden at ville sige en Paradox tror jeg at turde sige, at det foreliggende Lovforslag kun er en Lov, der skal hjælpe Konsumenterne. Folkethinget synes overhovedet at have taget saa lidt Hensyn som overhovedet muligt til Landbruget. Saaledes som Forslaget foreligger, kan man se, at enhver Konsument af Kunstsmør i Grunden er særdeles vel stillet; thi der hører Meget til, for at en Kunstsmørforbruger skal blive narret efter dette Lovforslag; naar han kjøber Smør, kan han være nogenlunde sikker paa, at det er virkeligt Smør. Men af det, som vi fra Landbrugets Standpunkt have forlangt, nemlig Beskyttelse for vort Marked, er der saa at sige Intet i dette Lovforslag, og det, skjøndt man virkelig maa erindre, at Konsumentinteresserne her i Danmark paa dette Omraade kun spille en ubetydelig, for ikke at sige intetsigende Rolle overfor Salgsinteresserne i et Land, hvor Balancen for hele Landets Bedkommende maa tilveiebringes gjennem Landbruget. Dersom vi vare stillede anderledes som mange andre Lande i Europa, hvor der er en stor Fremmedfremvents, f. Ex. Schweiz, hvor store Kapitaler strømme ind eller dersom vi havde Kulminer eller en mere

udviklet Fabrikation, saa kunde der være Tale om at stille sig paa Konsumenternes Side, men det Modsatte er jo Tilfældet, idet Salgsinteressen her spiller en langt overveiende Rolle fremfor Konsumentensinteressen, og det er ganske klart, at naar vi ødelægge vort Marked for Smør, som vi nu have erhvervet i England, saa er det ligequldbigt, hvorledes Konsumenterne ere stillede, thi saa have de i Grunden hverken Raad til at kjøbe det ene eller det andet. Det maa endelig erindres, at et godt Smørmarked for Danmark er i Grunden Basis for vor Balance. Jeg synes, at det kan ikke være Tvivl undertastet, og naar man siger, at det skal godtgjøres, at vor Renomme paa det engelske Marked stades af Kunstsmørret, men naar det kan bevises, saa maa Kunstsmørret forbydes; koste hvad de koste vil, saa er det meget vanskeligt at bevise det, som forlanges bevist, eller rettere det kan i Grunden slet ikke bevises, det staar i det Mindste fuldkommen klart for mig. Her maa efter min Mening først og fremmest stemmes efter en Tro, det maa afgjøres, hvad tro vi om hele dette Spørgsmaal. Jeg har nu den Tro, at vort Renomme paa det Marked, vi have i England, vil blive ødelagt, og naar jeg har den Tro, saa synes jeg, at det er min Pligt i enhver Henseende at kæmpe imod Kunstsmørret, som nu begynder at komme frem og efter min Mening vil blive en stor Fare for det danske Landbrug. En anden Sag er det med de Medlemmer, der have en modsat Anskuelse, som ikke tro, at Kunstsmørret vil skade vort Smør i England, de kunne jo være fuldt berettigede til at stemme for Kunstsmørret og altsaa slutte sig til dem, som her til Lands efterhaanden ere blevne kaldte Kunstsmørvenner, men det er ligesaa klart, at de, der have den Følelse, og nære den bestemte Frygt, at vort Renomme vil lide Skade, at vort Marked vil blive ødelagt, have, jeg kan næsten sige den Pligt at stemme for et komplet Forbud baade mod denne Vares Fabrikation, dens Indførsel, Handel dermed og Udførsel. Der er i Grunden ingen Vej uden om. Det gaar jo igjennem Udtalelserne fra alle Landboforeningerne fra Begyndelsen af, at det Gæste, der kan hjælpe vort Landbrug, er et komplet Forbud. Dermed nægter jeg ikke at gaa ind paa Bestemmelser, som ikke gaa saa vidt, jeg skal være villig dertil, men der maa værnes om vort Landbrug; det maa ikke kunne ste, at Englænderne skulle kunne riksere at blive nærrede, naar de handle om Smør her fra Landet, de maa kunne være siktre paa, at naar de komme som Kunder og ville kjøbe her i Landet, saa faae de rigtig Smør og ikke Kunstsmør. Det er som sagt saa ofte